

A Kúria a dr. Horváth János Sándor ügyvéd által képviselt felperesnek a dr. Gálosi Vera ügyvéd által képviselt Nemzeti Munkaügyi Hivatal Munkavédelmi és Munkaügyi Igazgatóság (mint az Országos Munkabiztonsági és Munkaügyi Főfelügyelőség jogutóda) alperes ellen közigazgatási határozat bírósági felülvizsgálata iránt megindított és a Kaposvári Munkaügyi Bíróság 3.K.103/2011/7. számú ítéletével jogerősen befejezett perében az említett határozat ellen a felperes által előterjesztett felülvizsgálati kérelem folytán - tárgyaláson kívül - meghozta a következő

í t é l e t e t :

A Kúria a Kaposvári Munkaügyi Bíróság 3.K.103/2011/7. számú ítéletét hatályában fenntartja.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg az államnak - felhívásra - 36.000 (harminchatezer) forint felülvizsgálati eljárási illetéket.

I n d o k o l á s

Az alperesi jogelőd ... Munkaügyi Felügyelősége 2010. június 19-én 11 óra 35 perctől 12 óra 10 percig munkaügyi ellenőrzést tartott a felperes ... munkavégzés területén. Az ellenőrzéskor munkát végző hét munkavállaló vonatkozásában a felperes az aznapi munkaidő-nyilvántartást bemutatta, a korábbi időszakra vonatkozóan azonban az nem állt rendelkezésére.

Az elsőfokú hatóság a 2010. szeptember 10-én kelt ... számú határozatában a felperest 40.000 forint munkaügyi bírsággal sújtotta arra hivatkozással, hogy a munkáltató megsértette az 1992. évi XXII. törvény (Mt.) 140/A.§ (1) bekezdésében foglalt, a munkavállalók rendes és rendkívüli munkaidejével kapcsolatos munkaidő-nyilvántartás vezetésére vonatkozó szabályokat. A határozat indokolása szerint a munkáltató az ellenőrzéskor a 2010. június havi jelenléti ívet nem tudta bemutatni, csak a június 19. napi munkavégzést tartotta nyilván.

A felperes fellebbezése alapján eljáró jogelőd másodfokú hatóság a 2010. november 8-án kelt ... számú határozatával az elsőfokú határozatot helybenhagyta.

A felperes a keresetében a másodfokú határozat - elsőfokú határozatra is kiterjedő hatályú - hatályon kívül helyezését, valamint a munkaügyi bírság megfizetése alóli mentesítését kérte. Arra hivatkozott, hogy az általa vezetett munkaidő-nyilvántartás teljes egészében megfelelt a jogszabályi követelményeknek, mert nincs olyan rendelkezés, hogy azt milyen időszak vonatkozásában kell a munkáltatónak vezetni, illetőleg a jelenléti ívet a helyszínen tartani. Mivel a munkavégzés helyén az aktuális napra vonatkozó munkaidő-nyilvántartás rendelkezésre állt, ezért jogszabálysértést nem követett el.

Az alperes a kereset elutasítását és a felperes perköltségben történő marasztalását kérte.

A Kaposvári Munkaügyi Bíróság a 3.K.103/2011/7. számú ítéletével a felperes keresetét elutasította, és kötelezte 18.750 forint perköltség, továbbá 20.000 forint eljárási illeték megfizetésére.

A munkaügyi bíróság az ítéletének indokolásában az Mt. 140/A. § (1) és (3) bekezdésében foglalt rendelkezések alapján megállapította, hogy az ellenőrzéskor a felperes által bemutatott, a napi munkaidőre vonatkozó nyilvántartásból nem volt megállapítható a jogszabályban foglalt adatok rögzítése. Nem lehetett következtetést levonni arra, hogy a munkavállalók rendes vagy rendkívüli munkaidejüket töltik, a bemutatott nyilvántartás nem egyezett a felperes által becsatolt ugyanezen napra vonatkozó munkaidő-beosztással sem, továbbá arra sem volt alkalmas, hogy a rendkívüli munkaidőre vonatkozó szabályok betartásán kívül a pihenőidőre vonatkozó szabályok megtartását a munkaügyi felügyelők ellenőrizzék. A jogszabály ugyan nem határozza meg, hogy a munkaidő-nyilvántartásnak milyen időszakra vonatkozóan kell a rendelkezésre állni, azonban egyértelműen megállapítható, hogy abból a munka- és pihenőidőre vonatkozó szabályok betartását érdemben nem lehetett ellenőrizni. Mindezek alapján a munkaügyi bíróság álláspontja szerint a másodfokú közigazgatási határozat a jogszabályoknak mindenben megfelelt, az alperes eljárása során jogszabályt nem sértett, ezért a felperes keresetét mint alaptalant elutasította.

A felperes a felülvizsgálati kérelmében a jogerős ítélet megváltoztatását kérte akként, hogy a másodfokú közigazgatási határozatot az elsőfokú közigazgatási határozatra is kiterjedően helyezze hatályon kívül, a bírság összegét, illetve annak megfizetésére való kötelezését mellőzze, továbbá az alperest

perköltség megfizetésére kötelezze.

Álláspontja szerint a jogerős ítélet sérti az Mt. 140/A. § (1) bekezdésében foglaltakat, mert a jogszabály a munkáltató számára nem határozza meg, hogy mely időszakra vonatkozóan kell a jelenléti íveket a munkavégzés helyén tartania. A 2010. június havi jelenléti ívek a könyvelőnél voltak, azokat az eljárás során a hatóság részére bemutatta. Azzal, hogy a hatóság ezeket utólag nem fogadta el, megsértette a 2004. évi CXI. törvény (Ket.) 6. § (2) bekezdésében foglalt, az ügyfél jóhiszeműségét vélelmező jogszabályt.

Hivatkozott arra is, hogy önmagában az a tény, hogy a bemutatott jelenléti ív és a munkaidő-beosztás egymástól eltért, nem volt elegendő annak bizonyítására, hogy a jogszabályi rendelkezéseket megszegte.

A Kúria a felülvizsgálati kérelmet a Pp. 274. § (1) bekezdése alapján tárgyaláson kívül bírálta el.

A felülvizsgálati kérelem nem alapos.

A munkáltató köteles nyilvántartani a munkavállalók rendes és rendkívüli munkaidejével, ügyeletével, készenlétével, szabadságának kiadásával és egyéb munkaidő kedvezményével kapcsolatos adatokat. A nyilvántartásból megállapíthatónak kell lenni naptári naponként vagy egybefüggő 24 óránként a beosztott, valamint a teljesített rendes és rendkívüli munka, továbbá az ügyelet és készenlét kezdő és befejező időpontjának [Mt. 140/A. § (1) és (3) bekezdés].

A felperes a felülvizsgálati kérelmében megalapozottan hivatkozott arra, hogy a fenti jogszabályi rendelkezés tételesen nem határozza meg a nyilvántartani rendelt munkaidőre vonatkozó adatok időbeli terjedelmét. A szabályozás céljából és jellegéből következően azonban a nyilvántartást az egyes adatok elszámolási kötelezettségéhez kötődően kell vezetni, vagyis akként, hogy az egyes munkaidő elemek jogszabályi feltételeire vonatkozó rendelkezések betartása ellenőrizhető legyen a hatóság és a munkavállalók számára. Ennek során figyelemmel kell lennie a nyilvántartott adatok tartalmára és a nyilvántartásuk rendeltetésére.

A munkaügyi bíróság helytállóan állapította meg, hogy a hatóság részére bemutatott, az ellenőrzés napjára vonatkozó nyilvántartás a jogszabályban foglalt feltételeknek nem felelt meg. Abból ugyanis nem volt megállapítható, hogy a munkavállalók az ellenőrzéskor rendes vagy rendkívüli munkaidőt teljesítettek-e, és az sem, hogy a

felperes a pihenőidőre vonatkozó rendelkezéseket megtartotta-e.

Megalapozatlanul hivatkozott a felperes arra, hogy a munkaidő-nyilvántartásnak nem feltétlenül kell az ellenőrzés helyszínén rendelkezésre állni. A jogszabály ilyen irányú tételes rendelkezése hiányában is egyértelműen megállapítható, hogy a szabályozás céljának a munkavégzés helyén vezetett, vagyis olyan nyilvántartás felel meg, amely mind a munkavállalók, mind a hatóság részére azonnal ellenőrizhetőek.

Mivel a felperes az ellenőrzés helyén kizárólag az aznapi munkaidő-nyilvántartást tudta a hatóság részére bemutatni, és az nem felelt meg az Mt. 140/A. §-ban foglalt követelményeknek, ezért a munkaügyi bíróság jogszerűen utasította el a felperesnek a közigazgatási határozatok hatályon kívül helyezésére irányuló kereseti kérelmét.

A fentiek alapján a Kúria a Pp. 275. § (3) bekezdése alapján a jogerős ítéletet hatályában fenntartotta.

A pervesztes felperest a 6/1986.(VI.26.) IM rendelet 13. § (2) bekezdése alapján kötelezte az eljárási illeték megfizetésére.

Budapest, 2012. július 11.

*Dr. Tálné dr. Molnár Erika s.k. a tanács elnöke, Szolnokiné dr. Csernay Krisztina s.k. előadó bíró,
Dr. Stark Marianna s.k. bíró*

A kiadmány hitelélül:

bírósági tisztviselő